

מ ר ו ש ו ק ו ל כ ט' ב/35

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, י"ט בסיון
תשי"ג (2.6.1953) בשעה
8 . 3 0

ב ר כ ח ו: י. קליבנוב - סגן יו"ר הכנסת.

חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-האי - היו"ר
- י. אורי
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- י. בן-אהרן
- א. ברמן
- ש. בבה
- ש. הלל (במקום ד. צברי)
- מ. וילנר
- סאלח חסן ח' ניפאט
- א. כלפון
- ק. כהנא
- ע. מיטון
- מ. נורוק
- א. סטופ
- י. רפאל
- י. שפירא

מוזמנים:

- ב. חת - יו"ר ועדת הפנים
- ע. אסף - חבר ועדת הפנים.

ח ט ר ו:

- סיף אל-דין אלזועבי
- ש. גרידי
- י. הרדי
- ה. ברגר
- ש. לורנץ
- י. ניצני
- א. רזיאל-נאור

עמ' 2 א. שכר חברי-הכנסת סדר-היום:

ב. בקשת ועדת הפנים להחליט בדבר
טמכותה לדון בענין המשטרה
עמ' 3 - 6 הפוליטית

ג. הכבבת ועדות מיוחדות בענין?
1. חוק זכרון השואה והגבורה
עמ' 7 - 9 2. בענין פעולת המסיון בארץ

א. שכר חברי-הכנסת:

היו"ר ד. בר-רב-האי:
כמה מחברי-הכנסת עוררו את שאלת
התאמת שכרם של חברי-הכנסת לתנאים
הקיימים כיום. אני מציע להעביר את השאלה הזו לוועדת המשנה
לענין שכר חברי-הכנסת.

ב. מזונות:
מכיון שחבר-הכנסת גרידי אינו נמצא
בארץ, אני מבקש מאת סיעת הציונים
הכלליים למנות חבר-כנסת אחר במקומו.

ע. איכילוב:
אני מציע את חבר-הכנסת א. טרופ.

ה ד ח ל ט

א. להעביר את שאלת השינויים בתשלומים
לחברי-הכנסת לוועדת המשנה לשכר
חברי-הכנסת.

ב. במקומו של חבר-הכנסת ש. גרידי
בוועדת המשנה לשכר חברי-הכנסת
יבוא חבר-הכנסת א. טרופ.

ב. בשם ועדת הפנים להחליט בדבר מסכמת לדון בענין המשטרה הפוליטית:

היו"ר ד. בר-רב-האי:

במכתבו של יו"ר ועדת הפנים ב. חת, מיום 18.3.53 נאמר:

"בוועדת הפנים, נידון המקרה שקרה במשרדי הקבוץ המרכזי בתל-אביב בלילה, אור ליום 29.1.53 (ענין "הטיקרופון" בקשר לדיון הזה, התעוררה הבעיה של קיום משטרה פוליטית-חשאית במדינה, ובעיית כתיפותיה. בקשר לבעיה זו, טען חבר-הכנסת ע. אסף, שבעיה זו בתור בעיה בטחונית, אינה בסמכותה של ועדת הפנים, אלא של ועדת החוץ והבטחון. מכיון שרוב חברי הוועדה היו בדעה שהנידון הוא בסדרה משטרה לבטחון פנימי ולא לבטחון חיצוני, ושעל-כן השטלה היא בסמכותה של ועדת הפנים, הוחלט להעביר את שאלת הסמכות - להכרעתה של ועדת הכנסת. מבקש להעמיד את הבעיה לדיון באחת הישיבות הקרובות של ועדת הכנסת, ולהזמין את חבר הוועדה טר ע. אסף ואת החתום מטה."

ב. חת:
יו"ר ועדת הפנים

אין לי מה להוסיף למה שנאמר במכתב זה.

ע. אסף:

קשה לי קצת לדבר על ענין זה מסוג שאינני יודע עליו ולא כלום. אינני יודע אם קיים מוסד כזה, ואם הוא קיים - אינני יודע עליו דבר. אבל, לפי עניות דעתי, במידה שקיים מוסד כזה, תפקידו העיקרי הוא בטחון. ובטחון המדינה פירושו גם בטחון כלפי פנים וגם בטחון כלפי חוץ. אי-אפשר לומר שענין זה יכול להיות נידון רק בתחומי הבטחון הפנימי בוועדת הפנים הבעיה היא בעיית בטחון במלוא היקפה. אם יש שירות ידיעות והשגת ידיעות ואם יש צורך לדון בבעיה זו - הוועדה המתאימה היא ועדת החוץ והבטחון.

ב. חת:

לא התעוררה בעיה של בטחון חיצוני. השאלה התעוררה בקשר למקרה המפורסם של "טיקרופון", וכמה חברים עוררו את השאלה שקיימת משטרה פנימית פוליטית. תקבול הכנסת קובע שעניני המשטרה נידונים בוועדת הפנים; לא נאמר שם איזה משטרה נמצאת בסמכותה של ועדת הפנים. ועדת החוץ והבטחון דנה בעניני הצבא ובעיות חוץ. במידה שיש משטרה בצבא או משטרה הקשורה במסגרת גבולות חיצוניים, אני מניח שהם נמצאים בסמכותה של ועדת החוץ והבטחון. שר המשטרה השיב לשאלתנו ואמר, כי הוא אינו יודע אם דבר כזה קיים. אבל לפי ידיעת חברי-הכנסת קיימת משטרה פוליטית. רוב חברי הוועדה אמרו שהם מודים שיש הכרח בקיום משטרה פנימית; הם ביקשו רק לדעת איפה היא קיימת ומי אחראי לה. הם גם מבינים שהדבר הזה לוטה בסודיות מסוימת. הבעיה היא קונסטרוקטיבית ביחס לסמכויות הוועדה, מבלי להכנס לעצם הענין.

ע. אסף:

פעולת ועדה נעשית בדרך-כלל על-ידי פניה לשר הנוגע בדבר באותו ענין. השר הנוגע לוועדת הפנים הוא שר המשטרה, והוא אמר שאינו יודע דבר על המשטרה הפוליטית. ז.א. שאין זה שייך למשטרה, ועל-כן לא לוועדת הפנים.

ב. חת:

לפי דעתי כל ועדת רשאית לפנות לכל שר הנוגע בענין הנידון בה.

2.6.1953

בקשת ועדת הפנים להחליט בדבר סמכותה לדון בענין המשטרה הפוליטית.

י. אורי:

אינני חושב שאנו יכולים לדון מייד בשאלה זו, מבלי לשמוע תחילה את סר המשטרה ואת יושב-ראש ועדת החוץ והבטחון. אני מציע להכנס לעצם הענין - אך לא בישיבה זו.

י. רפאל:

היות ואין כאן שאלה עקרונית, אלא שאלה סידורית גרידא - אני מציע להעמיד את הענין להצבעה, מבלי לקיים דיון.

י. שפירא:

אין אנו נוהגים להחליט על דברים מבלי לברר אותם תחילה. אבל יחד עם זה אני חושב שהחומר הנמצא בידינו מספיק - מבלי שנשמע את דעת סר המשטרה ויושב-ראש ועדת החוץ והבטחון - כדי לדעת בענין. אני מציע לדון ולהחליט.

ה צ ב ע ה

נתקבלה ההצעה לדון בבקשת ועדת הפנים.

י. שפירא:

השאלה היא מהותית ולא שאלה של קשר עם המשטרה, ואם-כך- היא צריכה להיות נידונה בוועדת הפנים - או אם יש לה שם אחר, היא צריכה להיות נידונה בוועדה אחרת. אנו מדברים על שרות בטחון חשאי שקיים במדינה, ואני מקווה שהוא קיים. זאת היא שאלה בטחונית ממדרגה ראשונה ולפי אופייה היא שייכת לוועדת החוץ והבטחון.

בתקנון כתוב, כי ועדת החוץ והבטחון מטפלת בשלושה דברים: מדיניות החוץ של המדינה, כוחותיה המזוינים של המדינה ובטחון המדינה. בטחון יכול להיות ביצורים, הוא יכול להיות נשק, ויכול להיות ריגול וריגול נגדי.

ברור שענין של ידיעות חשאיות הוא ענין בטחוני. אין זה משנה אם יש הטוענים ששרות בטחון זה מסונף למשטרה. אני חושב שאני יכול לומר את דברי הבאים, כי אנו יושבים בוועדה סגורה. אנו יכולים לתאר לעצמנו שמשטרה יכולה למלא תפקיד לאו דוקא משטרתי במדינה במקומות רבים. אינני מתיימר לדעת יותר משמדברים בקהל - אינני מגלה סודות, אבל אני יכול לתאר לעצמי שישנם אזורים במדינה ששם יש רק משטרה, אבל היא אינה מטלאת שם דוקא תפקידי משטרה. ברור לכל, שעל עבודתה של משטרה זו במקומות אלה, אין דנים בוועדת הפנים, אלא בוועדת החוץ והבטחון.

אילו נתעוררה כאן שאלה אם הדבר נמצא בסמכותה של הממשלה או של הכנסת, אני טבין שצריך היה אז לעמוד בתוקף על זכותה הריבונית של הכנסת. אבל כאן עלינו להחליט בין שתי ועדות - שתיהן של הכנסת.

שישיבות

בסעיף 33 של תקנון הכנסת כתוב/שוועדות אפנן פוטביות, אלא אם הוועדה החליטה אחרת. אבל, למעשה, ישנה ועדה אחת בכנסת שהצליחה לקיים, במידה גדולה מאד - ודבר זה הוא לשבחם של חברי הוועדה - על סודיות. גם ועדת הכספים בשטח תקציב הבטחון שומרת על סודיות. בייתר הוועדות גם איננו מצווים כל-כך לשמור על הסודיות.

בקשת ועדת הפנים להחליט בדבר טכנותה לדון בענין המשטרה הפוליטית.

י. שפירא: לכן, אם רוצים שהבירור יהיה מקיף והאינפורמציה תהיה יותר טובה, אין לך ועדה טובה יותר מוועדת החוץ והבטחון, כזו למסור דברים בעלי אופי בטחוני-ציבורי.

משני נימוקים אלה, ובעיקר בגלל הנימוק השני, אני מציע שהדיון הזה יתקיים בוועדת החוץ והבטחון.

ע. איכילוב:

אין ספק שהצנא, הנשק שלנו, זהו הדבר המחששי ביותר של בטחון המדינה. אם זאת היא ההנמקה - הרי זה צורק. אבל אם בלך בדרך זו - מדוע לא נהיה יותר עקביים ונאמרים שמכיון שכולנו מאוחדים ששיפורו של מצבנו הכלכלי יביא גם לשיפורו של מצבנו במדינה בטחונית יש לדון בשאלה זו בוועדת הכלכלה.

גם אני נמנה על אלה החושבים שיש הכרח בקיום מוסד כזה בשטח הבטחון. אך אני חושב שקיומו או אי-קיומו של המוסד הזה אינו יכול לשמש נושא לדיון, כי הנה זה מוטל על אחריותו של שר, של הממשלה כולה, ואין הוא צריך להיות נדון בוועדה. ענין ה"ש"י ובטחון המדינה אינו צריך לשמש נושא לדיון בוועדה.

איש לא יכחיש שקיים "ש"י" פנימי במדינה, והוא נוגע לענינים הפנימיים של המדינה, ואם כבר הועלתה השאלה לדיון - המקום המתאים לדיון זה הוא בוועדת הפנים.

י. בן-אהרן:

אילו התייחסו אלינו כאל אנשים מבוגרים לא היה כלל מתקיים הוויכוח הזה. כל אדם יודע שאין מטשלה בעולם שאין לה מוסד מסוג זה. אני רוצה שחבר-הכנסת שפירא יסלק מכאן את כל עניני המודיעין הצבאיים והבטחוניים - אלה קיימים בתקציב. יש תקציב בטחון המדינה - שם יש סעיף "שירות מודיעין" ומוקצב לו כסף. ידוע שקיים מוסד כזה בדאשות שר הבטחון. מה הם עושים, כיצד הם פועלים ועל מה הם מוציאים את הכסף - זוהי שאלה אחרת. אבל קיים דבר רשמי שהכנסת מקציבה לא כסף ואנו יכולים לדון במקום המתאים אם הם פועלים בסדר, או אינם עושים כן.

פה ישנה סוגיה אחרת. - הציפור הכחולה שכולם רודפים אחריה ואינם תופשים אותה. ישנה עובדה של קיום שירות פנימי - השירות המצנזר מכתבים במשרדי הדואר, השירות המאזין לטלפונים של מוסדות ומפלגות שונים. השאלה היא: מי בנותן לו את הכסף? בתקציב הבטחון אין סעיף כזה. ומכיון ששירות זה הוא לבטחון הפנימי, הרי תפקידה של ועדת הפנים לבדור מי אחראי לשירות זה - מי הקציב לו את הכסף. השערויה אינה בכך שקיים מוסד כזה, אלא בזה שמרשים לעצמם לנהוג כך - ויש לקבוע מוסד של הכנסת, ועדה מתאימה שתברר את השאלה.

א. ברמן:

אינני יכול לקבל את העמדה של חבר-הכנסת איכילוב. לדעתי יש ענין למוסד העליון של המדינה, לבנסת - לאחת מוועדותיה - לדון בענין זה, ששמו משטרה פוליטית, או ש.ב. או "ש"י", או מספר אחר. (היור ד. בר-רב-האי: אין כאן שאלה שלא דנים בענין. השאלה היא: איזו ועדה תדון בו). הגיע הזמן לדיון מקיף בענין זה, ואני מציע שהדיון יתקיים בוועדת הפנים.

2.6.1953

בקשת ועדת הפנים להחליט
בדבר טכנותה לדון בענין
המטרה הפוליטית.

ט. וילנר:

אני מופתע על-ידי זה שגומרים עתה, כי אמנם
קיים מוסד כזה - עד עתה טענו שאינו קיים.
אני טוכן להוכיח שהוא קיים (הי"ר ד. בר-רב-האי: בוועדה תוכיח זאת).

אני גם-כן יכול להביא דוגמאות. אני יודע

שקיים משרד פנים ושמשקרים רבים הוא חסר-אונים מפני איזה כוח-עליון. ז.א. שטבחינה קונסטטוטיונית קיימת טכנות, אשר הכנסת לא קבעה אותה, והיא עומדת מעל למשרד הפנים. ומכיון שלדעתי חולקו המשרדים, לפי החלטת הכנסת הרגיונה, בהתאם לסמכויותיהם - הרי אין כוח חוקי כזה, שיוכל לשלול זכות חוקית שנטרה למשרד מסוים. על-כן, אם מדברים על אותו ענין, שעליו דיבר חבר-הכנסת בן-אהרן, על הבטחון הפנימי של המדינה, הריהו בוגע, ובצדק, לוועדת הפנים, ולכל יתר העניינים הסייכים לוועדה זו: החופש הפוליטי בארץ, שוויון במתן היתרי-יציאה ועוד. כולנו מסכימים לכך שעניני הצבא נמצאים בטכנותה של ועדת החוץ והבטחון - אבל ענין זה שייך לוועדת הפנים.

ב. מזנייה:

הבעיה לפי דעתי איננה עקרונית לגבי סוג הוועדה.
אינני חושב שקיימת הצלחה גישה עקרונית לגבי
ועדות, המתירה להעביר דבר לוועדה אחת ואושרת להעבירו לוועדה שנייה השאלה
היא של יעילות הדיון.

מתוך שיקולים של ההומר המסוים שעליו דנים
- ואינני רוצה להלגיש לעצמי שום איצטלא של מבחנה דקה אם זה על גבול
הבטחון הפנימי או על גבול הבטחון החיצוני - אני טוען שמספיק אם נשקול
שיקול אחד ויחיד: לגבי כל מה שנוגע בשאלה זו - ברור שזה ענין טורי -
ויש טענה, שאינני נכנס לתוכה, שהסודיות אריכה להצטמצם לגבי הכנסת.
אין נוהגת הכנסת לגבי עניינים שהם במהותם טוריים והיא בכל-זאת רוצה
שמוסר פרלמנטארי מוטחן יהיה בקודם העניינים? היא מעבירה את זה לאותו
מוסד פרלמנטארי שמצד אחד נתון למרותה ולפקודתה, ומצד שני יש בו מקסימום
הסודיות של סודיות. ואני בשאלה זו דן אך ורק לפי זה: באיזו ועדה
אפשר לדון בטקסימום של סודיות. מתוך הנחה זו בלבד - זה מספיק, ויהיה
זה אפילו רק בענין בטחון פנימי. יש לדון בענין באותו מקום שיש לו מסודות
מגובשת של סודיות מוחלטת, מבלי שהוא יפגע בזכויות הפרלמנטאריות של הוועדה.

לכן, אני מציע להעביר את השאלה לוועדת החוץ

והבטחון.

י. רפאלי:

חבר-הכנסת בן-אהרן אומר שסעיף זה אינו מופיע
בשום תקציב. על-כן האפשרות היחידה היא,
שהוא כלול בתקציב הבטחון, משום שיתר התקציבים הם גלויים, וזהו התקציב
היחיד שגם אלה שיודעים אותו אינם יודעים את פרטיו. ואם כך - המקום
היחיד לדיון בענין זה הוא בוועדת החוץ והבטחון.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

אני כופר בכלל באפשרות של הפרדה בין בטחון
פנימי ובטחון חיצוני. זוהי הפרדה סלאמית
שהיה לה מקום אולי לפני 30/40 שנה. כיום לא ייתכן למתוח קו במקום שהבטחון
הפנימי מטתיים והבטחון החיצוני מתאיל. אם בחלוקת סמכויות הוועדות
כתוב שעניני בטחון נמצאים בתחום טכנותה של ועדת החוץ והבטחון - הרי יש
לדון בענין זה בוועדה זו.

א. סופר:

בשם סיעתי הנני מבקש לדחות את ההצבעה לישיבה
הבאה.

ה ד ח ל ט:

הדיון נסתיים. ההצבעה תתקיים בישיבה הבאה.

ג. הרכבת ועדות מיוחדות בענין:

1. חוק זכרון הסוגה (ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת החנוך והתרבות)
2. בענין פעולת המסיון בארץ (ועדת המנייה וועדת החנוך והתרבות)

הי"ר ד. בר-רב-האי:

עלינו להרכיב שמי ועדות משותפות, בהתאם להחלטות הכנסת. התקנון קובע בסעיף 40 כי: "תורכב ועדה מיוחדת על-ידי ועדת הכנסת, במספר חברים שווה מכל אחת משתי הוועדות." "יושב-ראש הוועדה המשותפת יקבע על-ידי ועדת הכנסת, מתוך חברי אותה ועדה שלמי דעת ועדת הכנסת הענין נוגע לה יותר מבחינת תפקידו".

הוועדות שעלינו להרכיב הן בענין חוק זכרון הסוגה והגבורה (ועדה משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת החנוך והתרבות). השניה היא (ההחלטה באה כתוצאה מהצעה לסדר-היום של חבר-הכנסת לורנץ) בענין פעולת המסיון בארץ (ועדה משותפת של ועדת הפנים וועדת החנוך והתרבות).

מכיון שזהו מקרה ראשון של ועדת מיוחדת אני מציע לקבוע עקרון, שימש גם להבא בקביעת ועדות מיוחדות כאלו. וברצוני להציע הצעה נסיונית. כדי שהוועדות המשותפות לא תהיינה יותר טרי גדולות ומשקפנה פחות או יותר את הרכבה של הכנסת, הן תהיינה בנות 10 חברים מהם: מפא"י - 4, ציונים כלליים - 2, מפ"ם - 1, חרות - 1, הטועל המזרחי - 1. אלה יהיו 9 קבועים, ואילו החבר העשירי ייקבע מדי פעם בפעם לפי הענין המיוחד של הוועדה. למשל: במקרה של חוק זכרון הסוגה והגבורה יהיה זה חבר-הכנסת ברמן, ובמקרה של פעולת המסיון בארץ - חבר-הכנסת לורנץ.

אם העקרון הזה יתקבל אני טכן להציע גם הרכב אישי.

י. רפאל:

אני תמה על הי"ר שהוא אומר, כי זו הפעם הראשונה שאנו מרכיבים ועדת משותפת. אני בעצמי השתתפתי בוועדת משותפת של ועדת החוץ והבטחון וועדת הכספים. (הי"ר ד. בר-רב-האי: שם היה דבר אחר). ואפשר ללמוד מן הוועדה הזו. שם קבעו שמספר החברים בוועדה משותפת הוא כמספר החברים בוועדה האחת, וממילא לא היה כל צורך לשנות את ההרכב הטיעתי.

מ. וילבר:

מבלי להכנס למקרה הקונקרטי של שתי הוועדות המוצעות - אני מתנגד לעקרון הזה, אם כי בענין הנידון לא מתנגד לכך. לא ייתכן לקבוע ועדה משותפת שלא לפי העקרון שנקבע להרכב ועדות הכנסת. בכנסת נתקבל עקרון, אשר לפיו הורכבו ועדות הכנסת. אם נקבע את המספר הרגיל של 15 חבר לווועדה לא תהיינה כל מקלות, ואינני מסכים לשנוי בהות הרכב הוועדות.

ק. כהנא:

אני רוצה למנוך בהצעתו של חבר-הכנסת רפאל. כאשר הכנסת קבעה שזו תהיה ועדה משותפת, היא לא נתכוונה לכך שזו תהיה ועדת משנה כשם שבוחרים ועדת משנה מתוך ועדה אחרת. אלא, מתוך השיבות הענין, היא מסרה אותו לוועדה משותפת משתי ועדות. לכן, צריכה הוועדה הזאת להיות מורכבת במתאם לסמכות של יתר הוועדות. לפי הצעה זו יוצא שכל הטיעות הקטנות, שאין להן 8 חברים, תהיינה מצצות על-ידי חבר אחד בוועדות המשותפות. אינני חושב שזה צורך.

קביעת ועדות סטודנטים לענין חוק זכרון השואה וענין פעולת הסטיון בארץ

ע. איכילוב: אני הבינתי את הצעת היושב-ראש לא כהצעת עקרונית, אלא לשתי ועדות אלו בלבד. כך יש להבין את הצעתו. אם כך הוא הדבר - הטובה היא לטובה. ומדוע? מפני שאם הוועדה המשותפת תהיה בהרכב הרגיל, היא בודאי תצטרך לבחור בוועדת משנה מצומצמת והתוצאה תהיה הפוכה. ההצעה באה כדי למנוע ועדת משנה. אם מקבלים הצעה זו - בודאי שטוב. אם לא - אני מציע להסכים להרכב הרגיל של הוועדות.

א. ברמן: אין כל הגיון בכך שוועדה משותפת מטתי ועדות תהיה קטנה יותר מכל אחת מן הוועדות שמהן היא מורכבת. מבחינה עקרונית ענין חוק השואה והגבורה צריך להיות נידון בהרכב גדול ורציני, והוועדה המשותפת צריכה להקיף את כל הסייעות. אינני רואה כל קושי בהרכב זה.

י. שפירא: מייד נשמע אם חבר-הכנסת איכילוב פירש נכון את דברי היושב-ראש ואם לאו. בתור עקרון אני חושב שצודקים החברים אשר טוענים שהמינימום צריך להיות 15 חברים. אך עלי להזכיר לחברים, כי גם הרכב של 15 חברים אינו מקיף את כל הסייעות. וכדי להקיף את כולן, הורכבו שתי ועדות - ועדת הכנסת וועדת החוקה - שבהן מיוצגות כל הסייעות ובהן יושבים 23 חברים. ומכיון שאין אפשרות שכל הסייעות תהיינה מיוצגות בכל הוועדות, קבענו כי סיעה מסוימת תהיה מיוצגת בוועדה אחת, וסיעה שניה בוועדה אחרת. לדעתי אפשר היה להרכיב את החקיקה לענין חוק זכרון השואה באופן אישי. אך במקרה הקונקרטי דומני שההצעה המוצעת היא מוצדקת ואני מציע לקבל את הצעת היושב-ראש ביחס לשתי ועדות אלו.

ש. בבה: אין כאן בעיה עקרונית. חבר-הכנסת ברמן, אילו נעשה חישוב מדויק של הייצוג בוועדות, לא היה מציע לטיעתך המקום הצעירי בוועדה זו.

הי"ר ד. בר-רב-האי: אני חשבת לקבוע את זה כעקרון. אך אם הצעתי נתקלת בהתנגדות אנו מוכן לומר עליה כעקרון, ואני מציע אותה לשתי ועדות אלו, מבלי לקבוע כל תקדים.

ה צ ב ע ה

הוחלט: כל אחת מן הוועדות תהיה מורכבת מעשרה חברים.

הי"ר ד. בר-רב-האי: עלינו לקבוע עתה את יושב-הראש של וועדות אלו. דומני שבנוגע למסיון אין כל חילוקי-דעות שהענין נובע יותר לוועדת החינוך. אשר לענין זכרון השואה - דומני שהוא שייך יותר לוועדת החוקה, החוק והמשפט.

2.6.1953

קביעת ועדות משותפות לענין
חוק זכרון השואה וענין פעולת
המסיון בטרך

בענין השואה צריך להיות יושב-ראש
של ועדת החוקה, כי אין זה ענין משפטי.

א. ברטן:

ה צ ב ע ה

ברוב של 10 קולות נגד 8 קולות
הוחלט שהיושב-ראש בוועדה לענין
חוק זכרון השואה יהיה חבר ועדת
החוקה, החוק והמשפט. יו"ר הוועדה
לענין פעולת המסיון יהיה חבר ועדת
החינוך והתרבות.

אנו מציעים את חברי-הכנסת י. קליבנוב
וא. רימלט לוועדה המשותפת לחוק זכרון
השואה והגבורה, ואת חבר-הכנסת י. קליבנוב כיו"ר הוועדה.
לענין המסיון אנו מציעים את חברי-הכנסת פרטיץ וחת.

ע. איכילוב:

ה ר ח ל ט

מבלי לקבוע תקדים -

כל אחת מן הוועדות (לחוק זכרון השואה - ועדת החוקה,
החוק והמשפט) וענין פעולת המסיון - ועדת הפנים וועדת
החינוך והתרבות) תהיה מורכב מ-10 חברים, מהם:

- 4 - מפלגת פועלי ארץ-ישראל.
- 2 - ציונים כלליים.
- 1 - מפלגת הפועלים המאוחדת.
- 1 - סיעת חרות.
- 1 - הפועל המזרחי.

החבר העשירי יהיה -

בוועדה לענין חוק זכרון השואה - חבר-הכנסת א. ברטן.
בוועדה לענין פעולת המסיון בארץ - חבר-הכנסת ש. לורנץ.
הסיעות המסורבה ליושב-ראש הוועדה את שמות נציגיהן
בוועדות אלו, ואת הצעותיהן למועמד יושב-ראש.

אבקש את חברי הוועדה להיות מוכנים
לקיום ישיבה מיוחדת מחר.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

הישיבה נועלה בשעה 10.00

=====